

ВРХОВНИ СУД
РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 118-0-Рев-08-000 806
Бања Лука, 12.01.2010. године

Врховни суд Републике Српске, у вијећу састављеном од судија Петра Бајића, као предсједника вијећа, Јанка Пинића и Драгослава Лукића, као чланова вијећа, у правној ствари тужиље Д. Г. из Г., Општина Г.1, заступа је пуномоћник Р. Ј., адвокат из Г., Ул. ... бр. ..., против тужених П. Г. из В. П. (С.) - са садашњим боравиштем у Б. (А.), М. Ш. и Р. Ш., обоје из Р. (Х.) заступају их пуномоћници М. К. и М. Ђ., адвокати из Г.1, Ул. ... бр. ..., ради утврђивања права сусвојине на непокретностима, одлучујући по ревизији тужених против пресуде Окружног суда у Бањој Луци број 011-0-Гж-07-00! 533 од 14.02.2008. године, на сједници одржаној дана 12.01.2010. године донио је

ПРЕСУДУ

Ревизија тужених се усваја, побијаиа пресуда се преиначује и суди:

Жалба тужиље против прсуде Основног суда у Градишци број П-567/05 од 04.06.2007. године одбија се као неоснована и та првостепена пресуда потврђује.

Образложење

Првостепеном пресудом Основног суда у Градишци број П-567/05 од 04.06.2007. године одбијен је тужбени захтјев тужиље да се утврди да јој припада право сусвојине са удјелом од $\frac{1}{2}$ на непокретностима уписаним у п.л. бр 711 к.о. Г., које се састоје од к.ч. 689/7 - њиве зв. Ш. у површини 760 м² и к.ч. 690/2 - шуме зв. Ш. у површини 980 м², као и на непокретностима уписаним п.л. бр. 488 к.о. Г. које се састоје од к.ч. 689/2 - њиве зв. Ш. у површини од 2286 м² и куће и зграде у површини од 112 м², и да се тужени обавезу да трпе да она то право укњижи на своје име. Обавезана је да туженима накнади трошкове поступка у износу од 5.616,00 КМ у року од 30 дана.

Другостепеном пресудом Окружног суда у Бањој Луци број 011-0-Гж-07-001 533 од 14.02.2008. године, уважањем жалбе тужиље, та првостепена пресуда је преиначена тако да је тужбени захтјев у цјелини усвојен уз обавезу тужених да тужиљи накнаде трошкове поступка у износу од 3.600,00 КМ у року од 30 дана.

Благовременом и дозвољеном рсвизијом тужени оспоравају законитост те другостепене пресуде због повреде одредаба парничног поступка учињене у поступку пред другостепеним судом, због погрешене примјене материјлног права и због прекорачења тужбеног захтјева, дакле из свих разлога предвиђених

одредбама члана 240. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС”, бр. 58/03, 85/03 и 63/07 - у даљем тексту: ЗПП). Предлажу да се та пресуда укине и предмет врати другостепеном суду на поновно суђење пред другим вијећем.

Одговор на ревизију није поднсен.

Ревизија је основана.

Из списка предмета произлази да се тужбени захтјев у овој правној ствари заснива на купопродајном уговору од 20.09.1990. године, којег је тадашњи супруг тужиље, тужени П. Г. као купац, закључио са туженима М. Ш. и Р. Ш. као продаваоцима. Неспорна је чињеница да на основу тога уговора није извршен упис права својине предметних непокретности на име туженог П. Г. У таквој ситуацији он и тужиља нису стекли право заједничке својине на тим непокретностима у смислу одредаба члана 270. став 5. у вези са чланом 294. Породичног закона („Службени гласник РС”, бр. 54/02) - с обзиром на одредбе члана 33. Закона о основним својинско-правним односима („Службени лист СФРЈ”, бр. 60/80 и 36/90 и „Службени гласник РС”, бр. 38/03), да се на основу правног посла право својине на непокретности стиче уписом у одговарајућу јавну књигу. Отуда није могуће ни удовољење постављеном тужбеном захтјеву да се диоба тих непокретности на основу одредаба члана 272. Породичног закона изврши утврђењем да на њима тужиљи припада право сусвојине, како то другостепени суд погрешно налази.

Према томе, тужени основано приговарају да је побијана пресуда заснована на погрешној примјени материјалног права. Тиме је остварен ревизиони разлог из члана 240. став 1. тачка 2. ЗПП, па се отуда ревизија усваја на начин одређен у изреци ове пресуде на основу чл. 250. став 1. тога закона.

С обзиром на такву одлуку, остали ревизиони приговори нису од одлучног значаја за исход поступка у овој правној ствари, па тако изостаје и њихова оцјена.

Трошкови ревизије се не досуђују, јер тужени захтјев у том правцу нису ни поставили (члан 396. став 1. и 2. ЗПП).

Предсједник вијећа
Петар Бајић

За тачност отправка овјерава
руководилац судске писарнице
Амила Подрашчић